

1. І сталося, коли Ісус перестав навчати дванадцятьох Своїх учнів, Він звідти пішов, щоб учити, і по їхніх містах проповідувати.
2. Прочувши ж Іван у в'язниці про дії Христові, послав через учнів своїх,
3. щоб Його запитати: Чи Ти Той, Хто має прийти, чи чекати нам Іншого?
4. Ісус же промовив у відповідь їм: Ідїть, і перекажіть Іванові, що ви чуєте й бачите:
5. Сліпі прозрівають, і криві ходять, стають чистими прокажені, і чують глухі, і померлі встають, а вбогим звіщається Добра Новина...
6. І блаженний, хто через Мене спокуси не матиме!
7. Як вони ж відійшли, Ісус про Івана почав говорити народові: На що ви ходили в пустиню дивитися? Чи на очерет, що вітер гойдає його?
8. Та на що ви дивитись ходили? Може на чоловіка, у м'які шати одягненого? Аджеж ті, хто носить м'яке, по палатах царських.
9. По що ж ви ходили? Може бачити пророка? Так, кажу вам, навіть більш, як пророка.
10. Бо це ж той, що про нього написано: Ось перед обличчя Твоє посилаю Свого посланця, який перед Тобою дорогу Твою приготує!

11. Поправді кажу вам: Між народженими від жінок не було більшого над Івана Христителя! Та найменший у Царстві Небеснім той більший від нього!

12. Від днів же Івана Христителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто вживає зусилля, хапають його.

13. Усі бо Пророки й Закон до Івана провіщували.

14. Коли ж хочете знати, то Ілля він, що має прийти.

15. Хто має вуха, нехай слухає!

16. До кого ж цей рід прирівняю? До хлоп'ят він подібний, що на ринку сидять та вигукують іншим,

17. і кажуть: Ми вам грали, а ви не танцювали, ми співали вам жалібно, та не плакали ви...

18. Бо прийшов був Іван, що не їв і не пив, вони ж кажуть: Він демона має.

19. Прийшов же Син Людський, що їсть і п'є, вони ж кажуть: Чоловік ось, ласун і п'яниця, Він приятель митників і грішників. І виправдалася мудрість своїми ділами.

20. Ісус тоді став докоряти містам, де відбулося найбільш Його чуд, що вони не покаялись:

21. Горе тобі, Хоразіне, горе тобі, Віфсаїдо! Бо коли б то в Тирі й Сидоні були відбулися ті чуда, що сталися в вас, то давно б вони каялися в волосяниці та в попелі.

22. Але кажу вам: Легше буде дня судного Тиру й Сидону, ніж вам!

23. А ти, Капернауме, що до неба піднісся, аж до аду ти зійдеш. Бо коли б у Содомі були відбулися ті чуда, що в тобі вони стались, то лишився б він був по сьогоднішній день.

24. Але кажу вам, що содомській землі буде легше дня судного, аніж тобі!...

25. Того часу, навчаючи, промовив Ісус: Прославляю Тебе, Отче, Господи неба й землі, що втаїв Ти оце від премудрих і розумних, та його немовлятам відкрив.

26. Так, Отче, бо Тобі так було до вподоби!

27. Передав Мені все Мій Отець. І Сина не знає ніхто, крім Отця, і Отця не знає ніхто, окрім Сина, та кому Син захоче відкрити.

28. Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!

29. Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, і знайдете спокій душам своїм.

30. Бож ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!